

מסורת הש"ס

קמן קג: ז) תוספ' דמעילה
ה"ז ע"ש, ג) מעילה ט:
ומא כ. ת"כ צו פ"ב ה"ה
ספרי ראה עה, ט) ת"כ צו
הייא, ו) לעיל פד.,
לעיל מז, ט) עי' רש"ק,
[וע"מ' כבורות כו. ד"ה
ש], י) עי' ירוש' תרומות
פי"א ה"ד

הגהות הב"ח

תוה"מ ד"ה לא שט וכו' עשר
הי שט ש"ל. יצ"ב דברי המוס'
קרי' שט שט' דברי המוס'
ו' ומשמע מדבריהם [שט']
[שט'] בגמ' ואפי' פירושו
יגזין דהיינו דוואלפיו פירושו
קרי' שט' דברשי' אלא ויאל
פירושו [שט'] ואפילו פירושו
מרי' דברשי' קרי' שט' דברשי'
פירושו דברשי' קרי' שט' דברשי'
פירושו דברשי' קרי' שט' דברשי'
פירושו דברשי' קרי' שט' דברשי'
פירושו דברשי' קרי' שט' דברשי'
פירושו דברשי' קרי' שט' דברשי'

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

וְעַיִל חוּט ז': ש"י (ב"ש), ועי' געיל חוט ז': ש"י (ב"ש), ועי' געיל חוט ז': ש"י (ב"ש).

ואע"ג דלא חזו להסקת

גמ' יכול יהלוך. מזהו מוטלת עליו: **מאן שמעת ליה כו'.** ומתני' אליבדא דהמערב: **כלפי מערב.** דרך ירידה ומתחזקי מן ההערכב: **כלפי מעלה.** להד המערכה אין זו פרישות אלא קריבה אלא העיבול של אש: **ואפי' פירשו.** נראה שזו שחקר מן הגירסא ולמאי דגרס ה"פ ואפי' פירשו בזמניהם^א והא מבעינן שרין ליה רוא

דקאמער: לא שנו. דקאמער פירשן ירדו ומיהו איתגודו בכלל קדשים אלף שפירשו לאחר זריקה דבין דנשעת זריקה מחבורים הוו קובעתן זריקה למזבח וכי פירשו אלף קדשים פוקלין: אלף פירשו לפני זריקה. דנשעת זריקה: אלף בני מזבח היו אחאי זריקה ושריתניהו להדיטו: למיעבד קחא דמדיני. כי היכי דשריא בשר לגבי מזבח דלהכי קאי קשריא נמי עזמות למאי דקיימי והיינו הנאת הכנים רכיב ישמעאל: לו יהיה בעולה. עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה וגאמר לו יהיה באשם כחטאת באשם תורה אחת להם הכהן [וגר'] לו יהיה: מה אשם עזמותיו מותרין. שחיר אף בשור מותר ואי משום נותר דנשריפה, לא שייך נותר אלף במדי

דבר אכילה כדכתיב (ויקרא ז) והותר
מבשר הזבח וגו' לו יהיה ימירא הוא
דמאי למיכתב עור העולה אשר הקריב
לכהן [א] לו יהיה למא לא ע' עלמות
קדשים. הנחללין כגון חללי ואסם
מועלין בהן דלין כאן שעת הימר
לכהנים: ופליגא דר"א. אדרבה:
פירשו לפני זריקה מועלין בהן לעולם.
דכיון דפירשו אכילה [א] לאו בני הקטרה
יניחו לא אהני נהור זריקה ובאיסוריהו.
קיימינן פירשו לאחר זריקה לא יניחו.
דבריהן ולא מועלין כרבי ישמעאל
דגמר מלו יהיה דאסם ואסם פירשו
לאחר זריקה הוא דבהדי נשר
אישמתו [א] בזריקה לכהנים: מרבנן
וכולן. הך [א] פסולין שעלו דמתן בהן [א]
לא ירדו בעל ע' עלמות וגידים שהעלין
מחזור ועלמתן האס: שפקעו מעל
המוצה. לחרץ: לא יחזיר. א"ל להחזיר:
קודם חלוט יחזיר. בגמרא [ע"ב] מפרש
טעמא: ומועלין בהן. לזכתי בני
מוצה יניחו: ואין מועלין בהן.
דכיון דהוה להו כמעוכלין כדמפרש
בגמרא [אין] הוה להו דבר שנתא
מזוהו ופליג מועלין בו [א] שנתא
דליט בהו ממם. שנשרפו כולן [א]:

צשרי

הראוי לו כך הכבש מקדש ^{טז} כשם שהמזבח הראוי להן כך הכלים מקדשין: גמ' ה"ד אי ד לאחר חצות נמי אי דלית בהו ממש אפי' קודם חצ

שכן עצמותיו והוא עצמו הקשה על פירושו זה לקמן פרק דם חטאת כל עצמותיו מותרין (ולא) ונפיק מלו יהיה (דעולה) ^ה ופירש דמ'ו לאכילה וא"כ על כרחין הא דפשיטא ליה באשם היינו משום דכתיב לו דכתיב כחטאת כאשם תורה אחת להם לכהן אשר יכפר צו לו יהיה מ לאוקומה באשם דסלק מיניה ומהיאשא דלקמן לא נפקא עולה כיון דא ג"ש בעולה הא בגופיה נמי כתיב לו יהיה ומנ' לדרוש למישרי עצמות אצוירו פירשו ^הפני וזריקה מועליין בהן ^הוע"ר. כן גרסת אר"ט ו' דפליגא דקמאר דלחך ואיכא לא נהני ולא מועליין וא"י לרענן דאית לאחור וזיקה המירסם וזיקה אם פירשו אי נמי לפי ר' יצחק דלעיל אש בעודם על המזבח וא"ת בדמסכת תרומות (פ"א מ"ה) ^ה אמר' גרעיני שמכניסן אסורין השליכן מותרין ^ה ופירש רבינו ^ה דהתם מיירי בעצמן מכניסן ומצניען א"כ הוא מחשבן ואכתי שם קדשים עליהן ואסורין לא אוכל ומיפשיטא בענין זה: וברור' ששקעו מע"ה המזבח בו. פירש במתני' לא יחזיר וצגמ' אמרינן דמשלה בהם האור יעלו איכא למי דמתני' דמוקמינן בגמרא בזרירי אצל משלה בהם האור היינו מש פירש בקונטרס לא יחזיר אין לר'ך להחזיר לא קשה מידי דאיכא י"ל דפקעו היינו דפקעו מאלתין וידרו יעלו שם במשמע שסורדין המוריד נחלת היינו דמ"ג המזבח וכבה חייב משום דלא אנתקיה ממנו מועלין בה ואם היינו מפרשים דכוין לא קאי אפסולין לא היינו

[illegible]

ו'מ"ז"ס ונקפ' [עפ"י ה"ר"ס בתמוזות סס] ובמאי עסקינן אי לפני דזיקא כוליהו אסיירי ואפילו מעילה
ענת היתר לכהנים (כ"ה בר"ש) אי לאחר דזיקא (לרבה) [לר"א (ד"ה) כוליהו שרי (ולר"א) (ולרבה
של עולה אסורין ושל אשם וחטאת כולן מותרין : כז] רבינו תם (ש"מ) :

מלכות, אבל הכא מיירי בחזות שפקע למטה דלא חזי לא לתרומה ולא להנאה. וא"כ והא מניא לעיל עיטורי שני מילוניות פי' ופליגא דר"א וכו' פירושו לאחר זיקוקא לא נהנין וכו', אליבא דרבי קאמר דס"ל דלא יעלו וזהו ש"מ באסוריהו קיימ ע"כ (יבש: ד"ה) וכו' ב' אדבא למיסר דיעלו דקאמר חיינו אם ירצה נ"ב, ולא נהנין

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

מאן שמעת ליה דאמר פירשו ירדו רבי הוה. ופי' רש"י ומנאי' אליהה
 אחיה ור"י פי' כרבנן דוקא היא דמדקמני לא יעלו משמע דלס'
 עלו לא ירדו והא' דלמרי רבנן והקטיר לרבות כו' ואפי' פירשו היינו
 פירשו ועודם על גבי המזבח והא' ללא מוקי מייעוטא דועשית עולותיך

ליה למנטק רבותא אפי' בעדות ע"ה
 המוצח ממעט עיכולי גידים וה"ה
 דממעטי בלל יכול אס ירדו למטה
 ופישו: עיכולי עולה אתה מחזיר
 ב'. ונגיל גרש פירקין (דף פג.)
 דאיטריך לרצוי פוקעין מהעולה היינו
 משום דמהכא לא ידעי' אלא בעדות
 על המוצח אבל למטה לא אי נמי כי
 היכי דלא נפקא ליה מאשר תאכל האש
 (ויקרא ו) משום דאיטריך למעטוי
 עיכולי קטורת הכי נמי עיכולי דהכא
 כיון דאיטריך למעטוי גידים עיכולי
 ולית ליה הא דקאשרי לעיל לאו ממילא
 שמעינן ליה והא דאיטריך תרי קראי
 חד למעטוי קטרת וחד למעטוי גידים
 משום דאי מקרא דאשר תאכל האש לא
 הוה ממעטי' אלא עיכולי [קטורת]
 דליתיה על המוצח החיזון אבל עיכולי
 גידים לא ואי מקרא דהכא לא ממעטי
 קטורת דבר הקרבה הוא דומיא דאשר
 ודס הלכך דריבי: לא (ח) שמו אדא
 שפירשו בלפי משה. פי' לזד חזן אבל
 כלפי מעלה פי' לזד המערכה כך
 גרים' הקונטרס ואבריימא קאי ויש
 ספרים דגרסי פירשו לא יעלו ואמתני'
 דגרסי פירשו לא יעלו ואמתני'

מוֹפְנִי דַּאי לֹא מוֹפְנִי
 שְׁכֵן בְּשָׂרָא מוֹתָרָא
 מִתִּיב רַב אַדָּא בַר
 לִפְנֵי זִיקָה מוֹעֲלִין
 מוֹעֲלִין בְּהָן וְשֵׁל עוֹלָה
 אֲמַר יִשְׁשֶׁל עוֹלָה פִּירִישׁוּ
 לֵין בְּהָן לֹאֲחַר זִיקָה
 וּפְלִיגָא דְרָ"א דֹא"ר
 הַ מוֹעֲלִין בְּהֵם לֹאֲחַר
 עֲלִין: **מִתְנִי** ^(א) וְכֹכּוֹל
 מְזַבֵּחַ לֹא יַחְזִיר וְכֹן
 בִּי הַמְזַבֵּחַ לֹא יַחְזִיר
 בִּי הַמְזַבֵּחַ קוֹדֶם חֲצוֹת
 אַחֲרֵי חֲצוֹת לֹא יַחְזִיר
 שֶׁשֶּׁהַמְזַבֵּחַ מִקְדָּשׁ אֵת
 הַכֶּבֶשׂ מִקְדָּשֵׁן אֵת
 אֵת בְּהוּ מִמֶּשׁ אִפְּלוֹ
 ת נְמִי לֹא לֹא צָרִיכָא

(הס.) דלמך ¹⁰ מהיקשך דאזת המורה מה אשם עצמאוי מותרין אף
 שר לא נפקי עשמות דאיכא למימר דלא המיר הכחוב אלף בשר הראוי
 היה והא דנקט אשם טפי מחטאת אע"ג דבההוא קרא נמי כחבי חטאת
 דעיקרא דקרא באשם נקטיה ועוד דלו יהיה כחבי לשון יחיד ואיכא
 אף לאקומה דבזרים הגאכלים דומיא דאשם וימאיר ¹¹ להסתפק למה לי
 ממה הוה מוקמינא ליה לדרשא אחריתי: **ופריגין דר' אביו דר'**
 ספריש גבורסין מועלין בשם עד זריקה ולהוהי גרסא סיפא מילתא הוא
 דאשם פירשו יעלו אמאי אין מועלין וי"ל דהיינו פירשו קודם זריקה אבל
 פירשו לאחר זריקה וכגון שפירשו למטה דהא מילתיה דרבנן מיתוקמא
 ומוהי בזמן שמכניסין אסורין השליכן מותרין וכן עצמות קדשים בזמן
 קדשים הגאכלין דומיא דתרומה ויש עליהם עדיין בשר ואקמאר דאש
 משליכן בטל שם אוכל מנייהו וכן גרעין תרומה מיירי שיש עליהם
 ונקוטרם דקאי בין אפסולין בין אגידים ועצמות ולפירושא הא דקמיי
 דפקעו דמנתי היינו לאחר שנמטעלו קצת דומיא דאבדים שפקעו
 בזה האור פורתא ולא נעשה מנותן ולכן יחזירו ומיהו לפי מה
 מיימר דיעלו דקמאר היינו אם ירצה אבל אין חובה להעלותם ועוד
 שחלק בין מאלוין לעיי' אחרים כעין ההיא דטרף בקלפי (וימא מו.)
 ה' אלמא יכול להעלותה ובי פקעה תנן במתניתין דלא יחזירו ואין
 גרעין בזה כלום דמכל מקום הוה קשה למאן דמנתי לה אסיפא:

[illegible][illegible]

עין משפט
נר מצוה

בו א מיי' פרק ו מהלכות
מעה"ק הלכה ג:
בו ב מיי' פ"ג מהל' מעילה
הלכה יב:
ג מיי' פ"י מהלכות מעה"ק
הלכה ג:

ד מיי' פ"צ מהל' מעילה הלכה

בַּח הוּ מִי' פִּי' מַהל'

מעלה"ק הלכה ז: **בב** ז מ"י פ"ג מהלכות מעילה הלכה יג:

ל' ח ט מ"י פרק ג מהלכות
פסקה"מ הלכה יח:

הלכה ג:

תורה אור השלם

1. וְקָרְבוּ וּכְרָעוּ יָדָיִם בְּמִסְכָּן
וְהוֹקֵשְׁתָּ הַבְּהוּא אֶת הַכֹּל
וְהַמְחִיבָהּ עָלֶיהָ אֲשֶׁר יָדָיִם
לִיחִינָהּ: וְיִקְרָא א, ט
2. וְעֲשִׂיתָ עֲלֵיהֶן הַבִּשְׁרִי וְהָדָם
לְמִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָדָם
וְהַבִּשְׁרִי יִשְׁפֹךְ עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהַבִּשְׁרִי תֹאכַל:
בְּרִים יב, כו
3. וְהַכֹּחַן הַמְקָרִיב אֶת עֹלֵת
אִישׁ עֹר הַקֶּלֶה אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו
לִלְבָּנוֹ לוֹ יִהְיֶה: וְיִקְרָא ז, ח
4. כִּשְׂמַת כֶּבֶד כְּאִשֶּׁם תִּכְרֹר אֹתָם
לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּרִי לוֹ
וְיִקְרָא ז, ט

מוסף רש"י

הובא בעמ' קודם

שיטה מקובצת

[illegible]

קטן קודם וזיקה מועילין נקט לאחר
 ימים חצות נמי לא. פ"ה וה"ה דלזו
 דרומת הדשן דאין דבר שאין בו ממש
 וטו עומד לתרומת הדשן אין מועילין.
 קרי להו מעוכלים לאו מעוכלים
 ד"י הנהנה מאפר תפוח מעל ואפילו
 רבנן דמונל דוקא דברא דמונל

ההתולע: ד"ה ופליגא דר"א ב' ו' לרבנן ולר' אלעזר לא מהניא להו, תם ולהקטירם (ב"ש):